

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

12 Maart.

PARLIS, den 8sten Maart.

De handel ter beurs was heden eerst zeer flaauw, tot de koers van drie en een half naar vier verhoogde. Men verspreidde er het gerucht, dat de commissie van de ministers overmorgen, Zondag, zou aangekondigd en de heeren Smith en Thiers met een nieuwe aan

Van den Iden Maart.

— In het *Journal des Débats* leest men heden: » De uitslag der verkiezingen is bekend. Wij hadden gewenscht, dat zij voordeeligere geweest was voor de zaak die wij verdedigen. Intusschen heeft dezelve, zooals hij is, nog niets dat de vrienden van orde verschrikken moet, en men zou zeer dwalen, indien men te dezen opzichte de juichtoonen van de dagbladen der oppositie geloofde. De uiterste partijen hebben eenige stemmen gewonnen; dit kan niet ontkenne worden, en hoe zou het ook anders hebben kunnen zijn? Hoe kon het anders, of de ongelukkige verdeeldheden der constitutionele partij moesten onze vijanden tot voordeel strekken? Hoe kon het anders, of de noodlottige twisten die de vrienden der constitutie van 1830 verdeeld hebben, moesten de eeuwige vijanden dier constitutie in de hand werken? En ziedaar, om het nog eens voor de laatste maal te zeggen, ziedaar de kwalen welke de coalitie heeft aangebragt: zij heeft den revolutionnairn geest opgewekt; zij heeft de regeringloosheid ontbreideld, die altijd bralde in het hart der maatschappij, maar magteloos en overwonnen. De coalitie zou de willen doen geloven, dat de twist slechts staatkundig en alleen tusschen gedeputeerden en koninkers gevoeld werd. Helaas! zoover zijn de zaken in ons land nog niet gekomen. De lava is nauwelijks bekoeld: men kan er nog niet met vertrouwen op staan en planten. De vlam woelt onder den bedrieglijken grond, welken men zich wel wachten moet, om te keeren. Nóg lang, men bedenkt dit wel, nog lang zullen in Frankrijk de kwestien, die heden slechts staatkundig zijn, morgen eenne revolutionnaire strekking hebben. »

• Alsdewel de uiterste partijen eenige stemmen bij de verkiezingen gewonnen hebben, zijn zij nog te zwak om de zaak van

openbare welzijn in gevaar te brengen. Zij hebben de kracht om te dreigen, maar nog niet om gevaar en hindernissen daar te stellen, en de vrienden onzer instellingen zijn nog, zoo zij het willen, meester van onzen toestand."

Hoe veel waars in deze gezegden van het genoemde dagblad gelegen is, merkt men toch op, dat hetzelfde blad voor de aftreding der ministers, met het staan of het vallen van het kabinet van 15 April, alles behouden of verloren achtte, en de zaken heden althans zoo donker niet meer inzielt, zoodat sommigen hierin weder den eersten stap zien, om het nieuwe ministerie dat aan de zaken zal komen, toe te naderen.

— Volgens het *Journal des Débats* was de stand der verkiezingen gisteren avond als volgt: 455 benoemingen waren bekend; 222 behoorden daarvan aan de gewezen ministeriele zijde en 223 aan de coalitie; 4 leden zijn niet gerangschikt. Nog vier verkiezingen waren onbekend. De ministeriële telden 31 nieuwe leden en de coalitie 37.

— Het gerucht liep heden dat ook de prefect van politie de heer *Delessert* zijne demissie gegeven heeft.

— De heer *Dupin* aîné wordt heden avond te Parijs verwacht.

— De russische en oostenrijksche gezanten hebben dezen morgen koeriers naar hunne hoven afgezonden, waarschijnlijk om hen de aftreding van het ministerie *Molé* mede te deelen.

— Men denkt dat de eerste debatten in de nieuwe kamer zeer levendig zullen zijn, waartoe de verificatie der volmagten en de wederzijdsche gedane verwijten over misbruiken bij de verkiezingen, reeds dadelijk eene gereede aanleiding zullen geven.

— In tijdingen van de Spaansche grenzen van den 5den Maart, wordt men door bijzondere berichten uit het hoofdkwartier van don *Carlos*, van den 2den Maart, nader ingelicht omtrent de jongste gebeurtenissen. Deze berichten behelzen intusschen niet veel meer dan hetgeen hoofdzakelijk reeds bekend was, dat namelijk don *Carlos* telkens gezwicht heeft voor die partij welke op de andere het overwigt had. Den 10den Februarij had *Maroto*, na eene wapenschenpping in den omtrek van *Bogara*, zich aan don *Carlos* beklagd, in tegenwoordigheid van een aantal personen, over den tegenstand van vele lieden, die hem in alles dwarsboomden, en had gezegd, dat hij van dien last niet zou ontslagen worden, voor dat hij een twintigtal van deze zijne vijanden had doen fusilleren, waarna hij met eenige bataillons was afgetrokken. Toen de moed van *Estella* daarna bekend werd, gaf don *Carlos* aan den raad van degenen die hem omgaven toe, en vaardigde zijn manifest tegen *Maroto* uit, latende aan zijne raadgevers de zorg voor de uitvoering over. Deze manifestatie konop gevoelende, wilden liet te laat nemen, en

met behulp van gewapende boeren hun ontwerp uitvoeren, maar *Maroto* voorkwam hen en bedreigde met zijne troepen den 23sten het hoofdkwartier te Tolosa. Den 24sten veranderde don *Carlos* van besluit, en stonden nu zijne raadgevers aan de vervolging van *Maroto* bloot. *Arias*, *Tejedor* en zijne ambtgenooten wilden het ontvlugten, maar *Urbisnejo* sneed hen met een bataillon den pas af en noodzaakte hen te Villafraica te blijven, waar het hoofdkwartier van don *Carlos* sedert drie dagen gevestigd was.

Balmaseda, ter dood veroordeeld, had met eenige ruiters de vlugt genomen; evenzoo *Moreno*. Het getal der verbannen nam dagelijks toe. Een twintigtal derzelven was te Sarre aangekomen, waaronder de bisschop van Leon.

— *Maroto* heeft de blokkade van Bilbao, het verbod namelijk van den in- en uitvoer dier plaats, even als van andere punten opgeheven.

— In een nader schrijven uit Bayonne van den 5den, wordt gezegd, dat het aantal karlistische bannelingen die a daar op andere punten van de grenzen aankwamen, zeer aanzienlijk werd. Zij zouden het voornemen hebben, om een manifest uit te vaardigen, houdende, dat don *Carlos* niet meer als vrij moest beschouwd worden, dat zij derhalve vooreerst eene opperste junta instelden, om de zaken van den pretendent, zoolang diens gevangenschap duurde, te beheeren. Aan het hoofd dier junta wilden zij *Cabrera* stellen.

— Ter beurze hebben aanzienlijke orders tot verkoop, de fondsen gedrukt. Men hield het er daarvoor, dat het nieuw ministerie niet binnen acht dagen zou geconstitueerd zijn, en dat de heeren *Soult* en *Thiers* er den grondslag van zouden uitmaken. De notering was heden (9 Maart) 5 pCt. 108,60; 3 pCt. 79,15; Nap. r. 99,65; Sp. Ardoin 20½; Rom. L. 101.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 7den Maart.

Het Koninklijke schrijven, waarbij de Hanoversche algemeene Stenden-Vergadering verdaagd is (zie ons vorig nummer), behelst het volgende:

— Nadat verscheidene leden der tweede kamer van de door ons tegen den 15den der vorige maand bijeen geroepen algemeene Stenden-Vergadering, zonder zich verontschuldigd te hebben, volstrekt niet opgekomen zijn, andere na het begin der handelingen

door hunne afwezigheid opzettelijk onmogelijk gemaakt te hebben, thans, het zij ten gevolge van het nemen van hun ontslag, hetzij door hunne voortdurende afwezigheid of door hunne verklaring van de bestaande staatsregeling van 1819 niet willen erkennen, op honden leden der vergadering te zijn, en op die wijze tot nog toe, ondanks men reeds tot de 14de zitting gevorderd is, het tot het nemen van een besluit in de tweede kamer vereischte aantal leden nog niet aanwezig is; zoo vinden wij ons bewogen onze getrouwe Stenden-Vergadering, gelijk geschiedt bij deze, te verdaggen, te meer, daar door de langere aanwezigheid der opgekomen afgevaardigden aan hunnen pligt voldaan hebben, het land met niet te rechtvaardige uitgaven belast worden, terwijl het onze voortdurende zorg is, aan het land alle onnoodige uitgaven te besparen.

— De Statenvergadering tot aanvulling van de uitvallende afgevaardigden zullen dierverre verordend worden."

— In een bericht uit Berlyn leest men, dat de aartsbisschop van Posen niet tot eene gevangenisstraf van twintig, maar van twee jaren veroordeeld is, en dat alles schijnt aan te duiden, dat dit vonnis spoedig zal voltrokken worden. Men wilde weten, dat met de gevangenisstraf ook verbonden is de ontzetting van zijne waardigheid. Overigens verzamelen zich inderdaad onderscheidene afdeelingen troepen in Silezië, doch zulks is alleen een voorzigtigheidsmaatregel, om van dezelve gebruik te kunnen maken, ingeval onder de aanhangers van den aartsbisschop, bij gelegenheid van deszelfs vervoer, eenige bewegingen ontstaan mochten.

— Den 24 Februarij is Z. M. de Koning van Beieren in goeden welstand te Rome aangekomen. — Op den 8 Maart wordt Z. K. H. de Grootvorst-troonopvolger van Rusland te Weenen uit Italië verwacht, waar hij laatstelijk te Turin met de meeste onderscheiding ontvangen is. Te Weenen werden groote toebereidselen gemaakt tot het geven van luisterrijke feesten, ter viering van de komst des genoemden Grootvorst, die aldaar tot den 16 dezer zou vertoeven, om alsdan de reis over München, Stuttgart, Karlsruhe en 's Gravenhage naar Engeland voort te zetten.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 11den Maart.

Bij besluit van den 10den dezer dagen tot burgemeester der gemeente Oeffelt is benoemd de heer *H. van de Poort*.

— Bij koninklijk besluit van den 10den dezer is *Dr. Muller-Massie* Med. doctor te Leiden, eerste luitenant bij de 1ste regiment schutterij aldaar, een eervol ontslag verleend uit zijne benoeming van tweede luitenant bij het eerste bat. der 3de afd. milit. land. Hollandische schutterij.

— Bij een ander besluit is aan de Roomsch-Katholieke gemeente te Udenhout (prov. Noord-Brabant), eene Rijks-subsidie van 12,000 gulden tot het bouwen eener nieuwe kerk aldaar, ter vervanging van hare tegenwoordige schuur-kerk.

— Koninklijk heeft Z. M. aan *E. H. Hartman*, wonende te Amsterdam, een octrooi voor den tijd van vijf jaren verleend, op de uitvinding van eene verbetering door hem aangebragt aan de patent-secreten ten gebruike op schepen en huizen.

— Op last van Z. E. den Minister van Financiën, zijn aan de officieren bij de arrondissements-regimenten, de landwachters, de hoeden der stedelijke en gemeentelijke brandweer, de landwachters en andere ambtenaren der gemeenten, een besluit van den 10den dezer medegedeeld, nevens de aan het departement van Financiën aangebragte memorie, houdende de aanbeveling van den 10den dezer, om de publieke brandweer, brandwacht, brandweer, brandweer te worden, beschouwd als door de invoering der Franse wetgeving vervallen te zijn, en vervangen door de aan hetzelfde toegekende voorschriften, doch welker uitvoering tot eenige vragen heeft aanleiding gegeven, waarop door Z. M. de navolgende punten zijn vastgesteld. 1°. Dat de voorebodeelde beslissing van toepassing is op de commissarissen van politie, voor zoo verre zij de functien van het openbaar ministerie waarmaken; 2°. Dat de sendelen vroeger door het openbaar ministerie genoten, aan de schatlast vervallen; 3°. Dat de genoemde beslissing ook van toepassing is op de sendelen, op de boeten, uitgesproken bij voormiddelen van de toepassing van die beslissing; 4°. Dat de beslissing van toepassing is op al de boeten, welke worden uitgesproken krachtens onder wetten, welke later op nieuw bevestigd, en op de wetten, welke zijn gebaseerd, en 5°. dat zoolang dien aanbeveling eene andere voorziening zullen zijn daargesteld, de sendelen en boeten, welke na de invoering der Franse wetgeving, in de gemeenten, ordonnantie of reglementen aan het openbaar ministerie zijn toegekend, *status quo* aan de ambtenaren van het openbaar ministerie kunnen worden uitbetaald.

— Gisteren is alhier uit Antwerpen aangekomen het gezelschap *Baird*, uit een vijftal personen bestaande. Hetzelve is heden morgen weer naar 's Hage vertrokken.

De zitting der belgische vertegenwoordigers is laatstleden, zaterdag levendiger geweest dan de vorige dagen. Er waren ook meer leden opgekomen, te weten 73. Eene petitie tegen de aanneming van ingezetenen uit Kortrijk gelezen zijnde, vroeg de heer *Desmanet de Biesme* het woord om zich wgens uitdrukkingen in zijn discours van donderdag te verdedigen. De minister *Notomb* trad daarna op, om nadere inlichtingen te geven, op de vragen den vorigen dag door het lid *Cornely* gedaan, omtrent de ruiling van een gedeelte van Luxemburg tegen een gedeelte van Limburg. Het denkbeeld van die ruiling dateerende van de eerste onderhandeling te Londen, toen de belgische bewindlieden geheel onbekend met de zaak waren. De noodzakelijkheid om Limburg te verdeelen, had het denkbeeld der verkrigging van een deel van Luxemburg doen geboren worden; en de conferentie had, bij haar protocol no. 7 van 20 december 1830, verklaard, dat zij zich bezig hield om de toekomstige belgische onafhankelijkheid overeen te brengen met het behoud van het Europeesch evenwigt, door het groothertogdom Luxemburg in stand te doen blijven. De minister sprak verder over hetgeen daaraanstaande in de conferentie was voorgevallen, zeide dat het koninkrijk België geheel Limburg, met uitzondering van de districten Hasselt en Tongeren, verlangd had, en na de gebeurtenissen van Augustus, niet meer reden op het prinsdom Luik deed gelden. Hij verdedigde het besluit van het koninkrijk dat dan op het laatste oogenblik van het besluit der conferentie was onderrigt geworden, en dat, al had men vroeger daarvan kennis gedragen, men zich nog buiten de zaak had moeten houden, om door eene, al was het ook slechts indirecte tusschenkomst, eene beschikking niet te bekrachtigen die opgelegd en niet aangenomen moest worden. Men had — zeide de minister — de onvruchtbaarste deelen van Limburg gekregen; maar de belgische nijverheid zou dezelve wel vruchtbaar maken.

De heeren *Mast de Pries* en *Milcamps* spraken vervolgens voor de aanneming van het traktaat, en de heer *Longré* daartegen.

De gewezen minister van finantiën, *d'Huart*, beklom vervolgens de tribune en wakte op nieuw de, meer en meer verflauwende aandacht der leden op. De heer *d'Huart* begon aldus: „Mijne heeren, ik wijs niet op de bepalingen van het u voorgelegd traktaat, omdat de aanneming dier bepalingen verderfelijk zou wezen voor de beginselen die den grondslag uitmaken der revolutie, welke het koninkrijk België tot stand heeft doen komen. Eene dergelijke aanneming, niet volstrekt noodzakelijk, zou voorbeeldeloos, onmenschelek en strijdig zijn met de belangen van België, 't welk dan niet meer dan door de protocollen zou bestaan.” De spreker herinnerde daarop aan den bloei van handel en nijverheid voor de revolutie, ten betooge, dat de materiele belangen geene revolutie wettigen; het waren de zedelijke belangen, de nationale onafhankelijkheid die de revolutie hadden bewerkt. Zoo de belangen van België niet werden beschermd, zou de revolutie verloren gaan. De heer *d'Huart* sprak vervolgens van de dappere daden der revolutiehelden, en van het aardsel dat de Limburgers en Luxemburgers daaraan gehad hadden, de inneming van Venloo, de blokkade van Maastricht, de mislukking der restauratie-poging te Ettelbrücken; en die heldhaftige medeburgers, zonder welke men nog onder het hollandsch juk zou zijn, die hunne materiele belangen met voeten hadden getreden, zou men willen opofferen, ten belange en ten behoeve van de zaak, die hunne tegenwoordigen voorspoed aan hen te danken hadden! „Waar zijn — dus ging de heer *d'Huart* voort — die onvergrijpelijk, vreedelike kolonnen, gereed om ons aan te vallen? Waar is het dreigend gevaar waarvan men spreekt? Wat beweest dat de eendragt onder de conferentie-leden zal blijven bestaan, zoo men hen in de verplichting stelt, om de bepalingen van het traktaat te doen ten uitvoer leggen. Zijn de herinneringen van onze zandelijke naburen, de herinneringen van Waterloo genoeg uitgeweest, tian dat die naburen eene herhaling der acten van 1815 op de belangen van België zouden zetten? Zal de juli-revolutie hare vruchten niet verliezen? Dat men mij opzette; dat de federale magten niet in België en niet in Nederland ingetrokken worden.” In dien toon sloot de heer *d'Huart* zijn rede af, over de schande uit te wijden van het overlaten der Limburgsche en Luxemburgsche broeders aan hun lot, en het gevaar dat het beginsel van het generaliteitsrecht België daardoor lijden zou, terwijl men van eene weigering, naar zijne meening, niets te duchten had en de materiele belangen voor de nationale eer, en de toekomstige zandelijkheid. Ten slotte bevestigde hij zich voor, om in den loop der discussie nader het woord te voeren.

De heer *de Jaegher* sprak vervolgens voor de aanneming. Dat lid was het eerste, dat zeide, dat op de hoogte waartoe de discussie gekomen was, anders gevoelen zich gevestigd had, en dat hij dus van het woord zou hebben moeten afzien; hij wilde echter nog te kennen geven, dat, na al hetgeen tegen de aanneming gezegd was, zijne meening omtrent de noodzakelijkheid der aanneming toch onveranderd was gebleven. Hij meende dat de middelen van België niet voldoende waren voor den tegenstand en dat het gevolg van den

zelfen zou wezen, dat België tot de gesteldheid van 1830 teruggebragt werd.

Nog sprak de heer *Deschamps*, eene hevige rede tegen de aanneming uit, die door de leden van zijne partij hier en daar met luiden bravo's toegejuicht werd.

Eindelijk kwam de minister *De Theux* aan het woord, om het betoog van zijnen voormaligen ambtgenoot, *d'Huart*, te wederleggen. Hij begon met aan te halen hetgeen deze over de materiele en zedelijke belangen, als al of niet oorzaken der revolutie had gezegd. De onderlinge gesprekken der leden beletteerden echter dat de minister zich kon doen verstaan, zoo dat hij voorsloeg, om de verdere discussie tot maandag uit te stellen, hetgeen goedgekeurd werd, waarna de kamer ten ruim vier ure uiteenging.

De heer *Gendebien* is weder hersteld en woonde zaterdag de zitting der kamer van vertegenwoordigers bij.

Volgens *le Commerce Belge* liep het gerucht te Brussel, dat aangezien de wending die de zaken in Frankrijk, ten gevolge der verkiezingen, genomen hadden, er door sommigen aan het doen van een voorstel in de kamer werd gedacht, om de aanhangige discussie te doen adjournen tot na de bijeenkomst der nieuwe fransche kamer.

— De *Belge* vermeldt, dat *Bartels* niet meer buiten toegang wordt gehouden en de instructie zijner zaak dus afgeloopen is; deze had daarom zoo kort gedurd, omdat *Bartels* volmondig erkend had de steller van de bewuste proclamatie te zijn, schoon wel andere personen hem de denkbelden daartoe aan de hand gegeven hadden; maar deze had hij geweigerd te noemen. De tegen hem gerigte beschuldiging grondt zich op den inhoud van een twaalfal tot oproer aanzettende artikelen van den *Belge*, in verband met de meervermelde proclamatie.

De advocaat-generaal bij het hof te Brussel *d'Anethan*, is vrijdag naar Parijs vertrokken, ter zake van de papieren die bij de *Potter* in beslag genomen zijn.

— De belgische *Moniteur* vermeldt, dat gedurende de maand Januarij en Februarij jl. 151 vreemdelingen België uitgewezen zijn, ter zake dat zij geene middelen van bestaan konden opgeven, of om andere redenen van meer belang. Onder deze bevonden zich 32 Franschen, 42 Pruisen, 28 Hollanders.

— Het gerucht van een adjournement der tegenwoordig in de kamer der vertegenwoordigers aanhangige discussie, maakte te Brussel onder den handel een zeer nadeeligen indruk, schoon sommige lieden het voornemen daartoe nog voor ongegrond wilden gehouden hebben.

— De *Ardoins* werden gisteren te Antwerpen verhandeld tegen 17 dertien zestiende, $\frac{1}{2}$.

Volgens de Londensche berigten tot den 9den, heeft de nieuwe onderkoning van Ierland, lord *Ebrington*, li. maandag zitting in het hoogenhuis genomen en bij die gelegenheid zich omtrent vroegere gezegden verdedigd, waarmede opgemerkt was, dat hij als een wand van de gevestigde kerk en hare regten moest aangemerkt worden. Zijne verdediging kon de torypartij echter niet overtuigen, dat zij zich zonder reden ongerust gemaakt had over het zenden naar Ierland van eenen man die zoodanige politieke gevoelens bekeed als de hervormingsgezinde lord *Ebrington*. Aan de discussie namen zoowel de minister *Melbourne* als de lords *Brougham*, *Lyndhurst* en *Wellington* deel.

Dienzelfden avond heeft de eerste secretaris der admiraliteit, de heer *C. Wood*, in het Huis der Gemeenten, bij het aanbieden der begrooting voor de uitgaven van het departement van marine, verschillende aanmerkingen door de oppositie partij tegen de ministers gemaakt, betrekkelijk den staat van 's lands zeemagt, breedvoerig wederlegd, en begonnen met aan het Huis de noodige sommen te vragen, om in het volgend jaar 34,165 man in dienst der marine te onderhouden. Woensdag moest het Huis wederom in comité vergaderen, om de beraadslagingen over dit belangrijk onderwerp verder voort te zetten.

In de zittingen van het huis der lords en van dat der gemeenten is den 7den een voorstel gedaan tot mededeeling van stukken betrekkelijk de misdaden in Ierland gepleegd wordende.

In laatstgenoemd huis beschuldigde de heer *Shaw* de regering, door haar stelsel van bestuur, de misdaden aldaar eerder vermeerdert dan vermindert te hebben; welke beschuldiging door lord *Morpeth* wederlegd werd.

Op dien zelfden avond had er eene belangrijke woordenwisseling bij de lords plaats, waarbij de hertog van *Wellington* te kennen gaf, dat, naar zijn inzien, het land in een toestand van oorlog verkeerde, en werkelijk den oorlog in Noord-Amerika en Azie voerde; terwijl de zee- en landmagt zich op een voet van vrede bevond. Hij oordeelde het ten hoogste onstaatkundig, om, ter besparing van eenig geld, het welzijn van het vaderland in de waagschaal te stellen. — Deze gezegden van een man, die door alle partijen hoog geacht is, heeft, zoo wel in als buiten de Huisen, een diepen indruk gemaakt.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers